

ชื่อเรื่อง มดกับตัวด้ง

คืนหนึ่งในป่าลึก ได้เกิดสมพายุลูกใหญ่พัดกระหน่ำตลอดทั้งคืน และกว่าลมพายุลูกนั้นจะพัดผ่านพ้นไปก็เข้าพระอาทิตย์ส่องแสงสว่างไสวไปทั่วทั้งป่า มีมดตัวหนึ่งค่อย ๆ โผล่หน้าและหัวออกมาจากใต้ใบไม้แห้งบนปากหลุมใต้ต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งที่มันได้ใช้เป็นที่พักหลบมพายุลูกร้ายลูกนั้นอยู่ทั้งคืน...พร้อมกับส่งเสียงบ่น จมจ่าอย่างหัวเสียเป็นที่สุดว่า "โธ่! สุดแสนจะน่ากลัวและโหดร้ายมากเลยเมื่อคืนนี้ " ขณะเดียวกันนั้นมัน ก็ได้เลื้อยไปเห็นสิ่งหนึ่งและสิ่งนั้นเคลื่อนไหวไปมาอย่างล่ำบากล่ำบอน และกลิ้งกระดึบออกมาจากใต้ใบไม้แห้งบ้าง ๆ ตัวของมัน มันนึกขยะแหยงในความน่าเกลียดของเจ้าสิ่งที่มีมันได้เห็นนั้น "ทำไมถึงน่าเกลียดน่าชังอย่างนี้นะ"มันคิด พร้อมพูดกับเจ้าสิ่งนั้นว่า นี่เอ็ง..เป็นตัวอะไรพะ มือกี้ไม่มี ขาก็ไม่มี จะเคลื่อนไหวแต่ละ ทีก็ล่ำบากล่ำบอนออกอย่างนั้น ทำไมไม่เจ้าถึงเป็นแมลงที่น่าเกลียดที่สุดในโลกอย่างนี้เล่า "

สิ่งที่มันนึกขยะแหยงนั้นคือตัวด้งที่กำลังรอเวลาจะลอกคราบอยู่อีกไม่นาน แต่เพราะลมพายุเมื่อคืน มันจึงถูกพัดให้ตกลงมาสู่พื้นดินอย่างโศคร้าย.. "ขอโทษทีนะท่าน ที่ทำให้ท่านรู้สึกไม่ดี เราเป็นด้งแต่ มือ กี้ไม่มี ขาก็ไม่มี จึงเดินไม่ได้เหมือนอย่างท่าน" เมื่อได้ฟังดังนั้น เจ้ามดก็ทำหน้าบึ้งแล้วพูดว่า "แมลงอย่างเจ้าเกิดมามีกรรมจริง เสียชาติเกิดนะ เป็นแมลงจะต้องมีขาแล้วต้องเดินได้ ปีนต้นไม้ได้เหมือนอย่างข้านี้สิ ถึงจะเรียกว่าแมลง ถ้าจะให้ข้านับเจ้าว่าเป็นพวกพ้องแมลงเผ่าพันธุ์เดียวกันกับข้า ฮี.เสียความรู้สึกเป็นที่สุด"เจ้ามดพูดถูกหัวด้งแต่ให้เสียใจอย่างมาก..แล้วก็เดินหนีจากไป

เวลาได้ผ่านมวันหนึ่ง พื้นดินทั่วทั้งป่าจึงเต็มไปด้วยโคลนทุกที่ขณะที่เจ้ามดตัวเดิมกำลังเดินลุยโคลนอยู่ด้วยความล่ำบากล่ำบอนเพราะโคลนเหลว ๆ ที่เกาะอยู่ตามแข้งขาคอยยึดมันไว้และทำให้ก้าวเดินล่ำบาก มันจึงบ่นขึ้นด้วยความหัวเสีย "โธ่! โคลนและๆ เหลวๆทั้งนั้นเดินล่ำบากยากเย็นเสียจริงๆ " และคิดว่า แหม วันนี้มันช่างโศคร้ายเสียเหลือเกิน แล้วอยู่ ๆ ก็มีเสียงหนึ่งดังมาจากด้านบนเหนือหัวของมันว่า "แมลงที่มีขาอย่างเดียว ไม่มีปีกไว้บินไปไหนมาไหน ก็จำเป็นจะต้องได้รับการเดินด้วยความล่ำบากล่ำบอนในที่ที่เป็นโคลนอย่างนั้น ช่างน่าสงสาร เกิดมาเป็นแมลงมีแต่ขาอย่างเดียว เสียชาติเกิดนะ เจ้ามดเอ๋ย...ช่างน่าอายเหลือเกิน ถ้าจะให้ข้านับเจ้าว่าเป็นแมลงเผ่าพันธุ์พวกพ้องเดียวกันกับข้า นั้นน่าอายเสียจริง ๆ"

เจ้ามดรีบเหลียวหน้าขึ้นมองหาที่มาของเสียงที่พูดถูกดูแคลนมันอยู่ จึงได้เห็นมีเสื้อสวยงามมากตัวหนึ่งกำลังกระพือปีกที่กว้างใหญ่และสวยงามนั้นเหมือนอวดเยาะเขี้ยวอยู่ด้านบน มันจึงพูดว่า "อันนั้นมันเรื่องของข้า แล้วทำไมเจ้าจึงมาว่าข้าอย่างเสียหายอย่างนี้เล่า" ผีเสื้อจึงตอบออกมาแบบเหยียดหยามว่า "เจ้ามดจอมปากเสีย ข้าคือตัวด้งตัวที่แกเคยพูดถูกเหยียดหยามเอาไว้ครั้งหนึ่งให้ต้องได้เข้าใจ ตอนนี้ข้าได้ลอกคราบออกมาเป็นผีเสื้อมีปีกสวยงามและสามารถบินไปที่ไหน ๆ ได้อย่างสะดวกสบายและอิสระ...น่าสงสารเจ้านะเกิดมาไม่มีปีก มีแต่ขาก็ยังไม่สามารถที่จะเดินได้อย่างอิสระ" ว่าแล้ว ผีเสื้อก็กระพือปีกและบินจากไป

ที่มา

1.ชื่อเรื่อง มดกับตัวด้ง

2. ที่มา พรพิมล ผลวัฒนะ. 2559. กิจกรรมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: บริษัท
เป็น ภาษาและศิลปะ จำกัด.

คำถามที่ 1 แบบเลือกตอบ (อย่างน้อย 1 คำถาม)

คำถาม ใจความสำคัญของเรื่องนี่คืออะไร

1. พูดไม่ดีแล้วโทษคนอื่น
2. คำพูดไม่ดีอยู่ภายใต้จิตใจที่คิดไม่ดี
3. คำพูดที่ไม่ดีทำให้เกิดผลกระทบที่ไม่ดี
4. พูดอย่างหนึ่งใจคิดอีกอย่างหนึ่ง

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ : 3. คำพูดที่ไม่ดีทำให้เกิดผลกระทบที่ไม่ดี

กระบวนการอ่าน: การบูรณาการและตีความ

สถานการณ์: บริบทการอ่านเพื่อการศึกษา

แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: บอกเล่าอธิบายเหตุผล

ลักษณะข้อสอบ: แบบเลือกตอบ

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1, ม. 1/2: จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 2 แบบเลือกตอบเชิงซ้อน (อย่างน้อย 1 คำถาม)

จากบทความ เรื่อง มดกับตัวด้งด้ง จงเลือกข้อความที่ ใช่ หรือ ไม่ใช่ ในแต่ละข้อ

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. มดได้รับความอับอายเพราะไม่มีความเมตตา		
2. ตัวด้งที่มดเห็นกลายเป็นผีเสื้อปีกสวย		
3. มดกับตัวด้งด้งเป็นเพื่อนกันได้อีก		
4. ตัวด้งเป็นสัตว์ที่น่ารังเกียจสำหรับมด		

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ : ใช่, ใช่, ไม่ใช่, ใช่

กระบวนการอ่าน: การบูรณาการและตีความ

สถานการณ์: บริบทการอ่านเพื่อการศึกษา

แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: บอกเล่าอธิบายเหตุผล

ลักษณะข้อสอบ: แบบเลือกตอบเชิงซ้อน

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1, ม. 1/2: จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 3 แบบเติมคำตอบแบบปิด (อย่างน้อย 1 คำถาม)

ข้อความ	ลำดับเหตุการณ์
1. มดต้องลุยโคลนเพราะไม่มีปีก	
2. มดได้รับความอับอายเพราะไม่มีความเมตตา	
3. ตักแต้ที่มดเห็นกลายเป็นผีเสื้อปีกสวย	
4. ตักแต้เป็นสัตว์ที่น่ารังเกียจสำหรับมด	

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ : 4 1 3 2

กระบวนการอ่าน: การบูรณาการและตีความ

สถานการณ์: บริบทการอ่านเพื่อการศึกษา

แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: บอกเล่าอธิบายเหตุผล

ลักษณะข้อสอบ: เติมคำตอบแบบปิด

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1, ม. 1/2: จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 4 แบบเติมคำตอบแบบเปิด (อย่างน้อย 1 คำถาม)

คำถาม ตักแต้เสียใจเนื่องจากอะไร

คำตอบ.....

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ : - ได้รับฟังคำพูดที่ไม่ดีเกี่ยวกับการไม่มีมือ ไม่มีขา

- ได้รับฟังคำพูดจากมด

- มดพูดดูถูกว่าไม่ใช่เผ่าพันธุ์แมลง

กระบวนการอ่าน: การบูรณาการและตีความ

สถานการณ์: บริบทการอ่านเพื่อการศึกษา

แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: บอกเล่าอธิบายเหตุผล

ลักษณะข้อสอบ: เติมคำตอบแบบเปิด

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1, ม. 1/2: จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 5 แบบเติมคำตอบแบบอิสระ (อย่างน้อย 1 คำถาม)

คำถาม ถ้ามีเพื่อนอ่านเรื่องมดกับดักแด้แล้วพูดกับนักเรียนว่า “มดไม่ว่าดักแด้ นิทานเรื่องนี้คงน่าอ่านกว่านี้” ทำไมเพื่อนของนักเรียนจึงพูดอย่างนั้น เขาจะให้เหตุผลสนับสนุนมุมมองของเขาเองว่าอย่างไร

คำตอบ.....

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ : - มดไม่ว่าดักแด้ ดักแด้ก็คงไม่เสียใจและมาพูดเยาะเย้ยมดที่หลังอีก

- ดักแด้ที่กลายเป็นผีเสื้อคงพูดให้กำลังใจมด

- มดกับดักแด้คงเป็นเพื่อนกันได้อีก

- ดักแด้อาจหาวิธีช่วยให้มดเดินได้สบายขึ้น

- นิทานเรื่องนี้จะไม่จบด้วยการเหยียดหยาม

กระบวนการอ่าน: การบูรณาการและตีความ

สถานการณ์: บริบทการอ่านเพื่อการศึกษา

แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: บอกเล่าอธิบายเหตุผล

ลักษณะข้อสอบ: เติมคำตอบแบบอิสระ

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1, ม. 1/2: จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน